

RECHTER JAN VAN DER DOES

Advocaat en benadeelde partij

Bij het optreden van mr. Liesbeth van Eekeren hangt een lichte flirt in de lucht. Als het erop aankomt, houdt ze het hoofd wat gebogen, terwijl ze recht naar voren blijft kijken. Daarmee lijkt ze een zekere verlegenheid te suggereren. Het hoofd kijkt weg, maar de ogen houden contact. Het is een *look* die ooit door lady Diana is gemodelleerd, en succesrijk in praktijk gebracht. Is het wel een flirt?

Wanneer de officier van Justitie wat schampert over het pleidooi, of wanneer de cliënt een loopje met haar dreigt te nemen, neigt mr. Van Eekeren het hoofd en voel ik onwillekeurig de behoefte om haar in bescherming te nemen.

Mr. Van Eekeren is ongeveer 35 jaar. Het meest opvallende zijn de hoge jukbeenderen, en het lange golvende haar dat in een zorgvuldige nonchalance tot aan de schouders reikt. Ze heeft bruine ogen die, als zij glimlacht, oplichten van ingehouden pret. Maar ook de glimlach suggereert iets kwetsbaars.

Aan de orde was een burenruzie. Jarenlange irritatie over het parkeren van een tweede auto voor de deur van een auto-loos echtpaar is geculmineerd in het gooien van modder op het schoongewassen voertuig, in een stevige scheldpartij, en uiteindelijk in mishandeling met schep en hark. Alle betrokkenen belandden in het ziekenhuis.

Mr. Van Eekeren behartigde de belangen van de eigenaresse van de bevuilde auto. Deze was kapster van beroep. Door haar verwondingen heeft zij de bejaarden van een naburig verzorgingshuis twee maanden aan hun lot moeten overlaten.

Een advocaat moet woede, verongelijkheid, en de behoefte om het leed dubbel en dwars betaald te zetten én vergoed te krijgen, omzetten in een overzichtelijke vordering. Die vordering moet in het strafproces ook nog eens eenvoudig van aard zijn, wil de strafrechter er uit kunnen komen. Dit impliceert een vertaling die, hoeveel moeite de advocaat ook doet, niet elke cliënt kan volgen.

Mr. Van Eekeren had een eenvoudige vermenigvuldiging gemaakt van acht weken, met als factor het aantal bejaarde hoofden en een gemiddelde prijs. Dit resulteerde in een mooi afgerond getal.

Haar cliënt die door mij niet alleen als slachtoffer, maar ook als verdachte was gehoord, raakte gaande de behandeling van de zaak zo opgewonden, dat zij de eenvoud als te simpel was gaan zien. Zoveel leed past niet in een *lumpsum*.

Wassen watergolven is € 25,25, alleen maar opkammen € 8,75, een permanent doet € 73. Maar elk hoofd is anders en geen dag is het-

zelfde. Soms ben je een hele dag aan het opkammen, vlak voor de feestdagen wil ieder een permanent, en bij een griepvirus ligt de zaak plat. Het is een ongewis bestaan, waarbij de incasso van een overleden kapsel ook nog eens hoofdbrekens kost. Ook dat was 8 weken blijven liggen. In elk geval was de schade veel gecompliceerder dan de eigen advocaat wilde doen geloven.

Het hoofd van mr. Van Eekeren neigde naar de lady Di-stand; ik voelde me gevangen in haar blik. 'Wat raadt u mij aan?' vroeg ze.

Na de door mij gesuggereerde schorsing van de zitting was al aan de gezichten te zien dat het beraad tussen advocaat en cliënt tot niets had geleid. De vordering tot schadevergoeding werd niet-ontvanke-lijk verklaard.

Mr. Van Eekeren bedankte voor de extra tijd die ik aan de zaak had besteed, en glimlachte ten afscheid. Vreugdeloos dit keer. De uitleg aan haar verbijsterde cliënt kon nog wel langer dan een permanentje gaan duren.

illustratie: Floris Tilius

